

Orchestr BERG
BERG2014CITY:město | 14. sezóna
NUBERG – zahajovací koncert

úterý 18. března v 19.30
Národní památník na Vítkově (U Památníku 1900, P3)

Toru Takemitsu Archipelago S

Ondřej Štochl Sonety

NUBERG: hlavní cena

Jakub Rataj Proraketon

přestávka

Charles Ives Nezodpovězená otázka

NUBERG: cena veřejnosti + cena mladého publika

Martin Klusák In paradisum

1. Libera me (elektroakustická stopa)

2. In paradisum (pro chlapecký soprán, 6 skleniček a komorní orchestr)

Václav **Preisler** – chlapecký soprán

Jakub **Rataj** & Michal **Cimala** – raketon

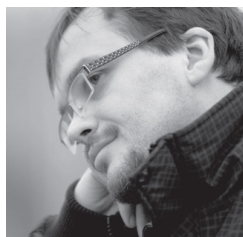
Karel **Dohnal** – klarinet

Anton **Ždanovič** – vibrafon

Orchestr BERG & Peter **Vrábel** – dirigent

Koncert se koná ve spolupráci s Národním muzeem.

Orchestr BERG: Roman Hranička – koncertní mistr, Anna Bartoňová, Kateřina Janálová, Midori Hayashi – I. housle, Anna Fliegerová Romanovská, Kristian Vacek, Michael Romanovský, Ludmila Pavlová – II. housle, Ilia Chenoklinov, Boris Goldstein, Lenka Bosnovičová – viola, Lukáš Polák, Vojtěch Urban, Jan Pech – violoncello, Jan Kořínek, Anna Kellerová – kontrabas, Zuzana Bandúrová, Anna Stavělová – flétna, Markéta Tichá, Jakub Hucek – hoboj, Monika Boušková – hoboj d'amour, Jan Mach, Věra Kestřánková – klarinet, Daniel Hucek – fagot, Tomáš Bürger, Adéla Triebeneklová – horna, Jan Pohořalý – trubka, Jan Perný, Tomáš Bialko – trombón, Martin Opršál, Šimon Veselý – bicí, Hedvika Mousa-Bacha – harfa, Stanislav Gallin – celesta

Ondřej Štochl (*1975) vystudoval na Pražské konzervatoři hru na violu a skladbu, ve studiu skladby pokračoval na Hudební fakultě AMU u Marka Kopelenta. Jeho hudba je lyrická, často mívá mimohudební program, příznačná je netradiční instrumentace v kombinaci s atonální harmonií, pohybující se mezi dvěma rovnocennými protipóly – alikvotní řadou (výrazem stability) a kvartovou harmonií (výrazem lability), což sám autor nazývá „principem harmonické polarity“.

Svou hudbou se snaží vyjadřovat stav, vytvářet iluzi „bezčasí“, která je většinou konfrontována s dynamičtějším úsekem. Nejvíce si cení svých dvou skladeb z poslední doby: Modrá – čistá a křehká (2011) a „...vlídnost... světlo duše...“ (2013). Štochl je členem skladatelského spolku

Konvergence a uměleckým vedoucím stejnojmenného komorního souboru. V roce 2010 stál u založení kurzů pro mladé skladatele Postfest při festivalu Forfest Kroměříž. Vyučuje také kompozici a teoretické předměty na Konzervatoři Jana Deyla.

Sonety pro klarinet, vibrafon a komorní orchestr (2007) nejsou ničím jiným než tím, co se pod jejich názvem obvykle skrývá. Tedy stručnými (hudebními) milostnými větami o mém vztahu k člověku, který je mi nějak blízký a jehož přítomnosti ve svém životě si cením. O tom, jak křehce se můj vztah k němu vytváří a vyvíjí. Místo nějakého „pozitivního diktátu“ si kladu za cíl, aby má skladba odrážela to, co cítí každý z jejich posluchačů k lidem, kteří jsou vzácní jemu. Naleznou v ní něhu i podrážděnost, její výraz je pokorně čekající a jindy zase tak akční, až lehce arogantní – měla by odrážet ty podoby lásky, které se dotkly i mne.

Tak, jak je tomu i u Petrarkových sonetů, i zde je obsah uveden v součinnost s předem stanovenou (vypočítanou) formou. Jedná se o šest vět, z nichž každá sama o sobě (a po svém) podléhá principu zlatého řezu. Věty se postupně v poměru zlatého řezu zkracují, odpadáva z nich vše, co ta poslední už nepotřebuje, aby přes svou stručnost neztratila na své výstižnosti. Oba sólisté mají své role – introvertní, klidný, mlčenlivý vibrafon je ve své kadenci tím, co potřebuje jeho extravagantní, cholerický až lehce uřvaný protějšek (klarinet).

Sonety jsou věnovány mé ženě, člověku nejbližšímu, který mne provází mým životem a umí mi rozumět (chápu, že to někdy chvíli trvá). V soukromém významu jsou vyznáním i poděkováním.

Ondřej Štochl

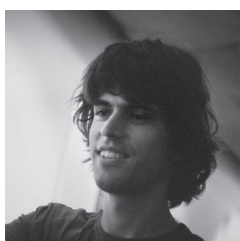
Jakub Rataj (*1984) je autorem orchestrálních, komorních a elektroakustických skladeb. Jeho práce přesahuje do světa zvukových instalací, filmové a scénické hudby. Rovněž působí jako performer a interpret soudobé hudby. Byl členem noise-folkové hudební skupiny *Zoltán věští budoucnost*, ve které působil jako hráč na elektrickou kytaru, zpěvák, aranžér a autor písní. Jeho skladby zazněly v rámci mnoha koncertů a festivalů v ČR i v zahraničí. Spolupracuje například s Orchestrem BERG, Prague Modern, MoEns a dalšími. Je členem umělecké skupiny OEM ARTS sdružující a propojující současné umělce z oblasti zvukové performance, animace a light designu. Na podzim byla na nádvoří Lichtenštejnského paláce umístěna jeho interaktivní zvuková instalace „Brány“. Na pražské HAMU studuje pod vedením doc. Hanuše Bartoně. V současné době se účastní stipendijního pobytu na Conservatoire Supérieur de Musique et de Danse de Paris, kde se zabývá kompozicí a novými technologiemi.

Během psaní skladby **Proraketon** (2013) jsem strávil mnoho času objevováním jeho barev a způsobů, jakými na něj lze hrát. Part napsaný pro raketon má nástroj představit především po zvukové stránce, pracuji s hudebními gesty, která se stávají impulzem pro orchestr. Ten na původní gesto reaguje a přetváří je do vlastní podoby. Formu skladby jsem si nejprve nakreslil na papír a zaznamenal několik základních hudebních parametrů. Dynamický průběh se zvlínil do tvaru Českého středohoří a jednotlivé pahorky jsem dále vnitřně rozvrstvil. Pro jednotlivé vrstvy jsem vybral určité skupiny nástrojů, které se v průběhu skladby objevují a opět mizí, podobně jako se drobné vlny spojují v jednu velkou.

Jakub Rataj

Autor raketonu Michal Cimala (*1975) se věnuje mnoha oblastem výtvarného umění – malbě, sochařství, výtvarným objektům, navrhování šperků i interiérů... Absolvoval SUPŠ v Turnově (zlatník/stříbrník), na pražské VŠUP studoval v ateliéru kovu a šperku V. K. Nováka. V zahraničí absolvoval řadu stáží a stipendijních pobytů (Istituto Europeo di Design v Miláně, Universität der Künste v Berlíně) i tvůrčích rezidencí (San Francisco, Helsinky, Bukurešť). Do období berlínského pobytu spadají počátky tvorby objektů-nástrojů, na které sám také hraje. Byl členem pražské industriální skupiny Roxxor – Vysočany, od roku 2004 působí pod různými jmény jako DJ. V roce 2007 navrhl do filmu *Wanted* sérii šperků pro hlavní postavy, které ztělesnili Angelina Jolie, Morgan Freeman a Common. Je zakládajícím členem volného uskupení umělců Trafačka (Kaláb, Nepraš, Cimala). Od roku 2006 působí na pražské AVU – do roku 2013 jako asistent sochaře a malíře Jaroslava Róny, nyní u sochaře Lukáše Rittsteina. Vytvořil také několik lo-fi videí (pro kapely Roxxor, Ohm square a pro Laternu magiku) a krátký film *Čistič*. www.michalcimala.cz

Martin Klusák (*1987) se kompozici vážné hudby začal věnovat v souvislosti se zvukovou a hudební tvorbou pro film. Filmovou tvorbou se zabývá od roku 2006 jako student FAMU a posléze také jako nezávislý sound-designer. V roce 2010 začal studovat skladbu na HAMU u prof. Ivany Loudové. Ačkoliv je většina jeho raných skladeb inspirována vizualitou a formou připomíná spíše volné fantazie, jeho aktuální tvorba vychází z důsledných hudebních i matematických konceptů a má blízko minimalistickému a polyrytmickému uvažování. Orchestrální část skladby *In paradisum* je díky přísnému fyzikálnímu řádu, který definuje rytmické, harmonické i prostorové parametry skladby, koncepčně nejpropracovanějším výsledkem skladatelova úsilí. K největším soutěžním úspěchům patří ocenění za nejlepší českou elektroakustickou skladbu v soutěži *Musica Nova* (Strojvedoucí Cháron) v roce 2011 a hlavní cena v mezinárodní soutěži Pražského filharmonického sboru v roce 2012 (*Žalm 57* byl uveden letos v únoru). Jako tvůrce hudební a zvukové složky se podílel na filmu *Velká noc*, který získal v roce 2013 hlavní cenu na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů Ji.hlava.

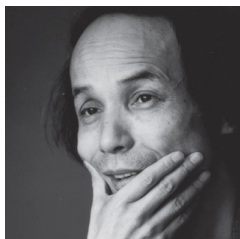
www.martinklusak.cz

***In paradisum* (2013)**

„Ještě nikdy pro mě nebylo méně příjemné vymyslet několik řádků textu. Potí se mi prsty, buší srdce, je mi zle, slza na krajíčku... Živě si vzpomínám na své únorové večerní setkání v jednom z pražských parků s klukem zhruba mého věku; na zádech batůžek, na hlavě čepice, v uších mu hraje empéetrojka... Je bledý a strnulý jak figurína, jeho nohy levitují na úrovni mého pasu, lano uvázané vysoko na větvi... Je již mrtev.

Skladba *In paradisum* je neoficiální rekviem za ty, kdo zcela ztratili veškerou naději. Věřím, že i jim se po té nejtemnější noci zjeví světlo.“

Martin Klusák

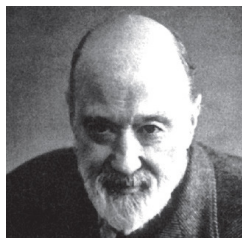

Toru Takemitsu (1930–1996) je nejznámějším skladatelem japonské hudby 20. století a zároveň průkopníkem, jenž hledal styčné body mezi tamní estetikou a evropskou modernou. Se západní hudbou se seznámil během války prostřednictvím rozhlasu a prvním silným zážitkem bylo setkání s hudbou Clauda Debussyho. Kvůli válečným zážitkům odmítal zpočátku vše japonské, včetně hudby. V padesátých a šedesátých letech se postupně seznamoval s evropskými moderními kompozičními technikami a později se začal obracet také ke svým japonským kořenům – impulsem prý bylo představení tradičního japonského divadla „bunraku“. V některých

kompozicích pak spojoval nástroje evropského orchestru s tradičními japonskými témbry, jako je flétna šakuhači nebo loutna biwa.

Důležitější než racionální kompoziční postupy pro něj byla práce se zvukovými barvami a s plynutím času. „Má hudba je jako zahrada a já jsem zahradník. Poslech mé hudby se dá srovnat s procházkou po zahradě, kdy vnímáte změny světla, obrazců a struktury.“ Byl také autorem hudby k více než stovce filmů, mimo jiné pro slavného režiséra Akiru Kurosawu. Ačkoliv Takemitsu ve svých skladbách vyzkoušel řadu experimentálních postupů a věnoval se také elektronické hudbě, v pozdních dílech se částečně začal obracet k tonalitě, ovšem používal ji velice specificky.

K těmto pozdním dílům patří i **Archipelago S** pro jedenadvacet hudebníků (1993). Název „Souostroví S“ odkazuje podle skladatelovy poznámky hned ke třem místům: takzvanému „vnitřnímu moři“ Seto, které odděluje japonské ostrovy Honšú, Kjúšú a Šikoku, a městům Stockholm a Seattle, jejichž pobřežní ostrovy jej také okouzly. Víze ostrovů v moři ovlivnila i umístění hudebníků. Ti jsou rozděleni do pěti „ostrůvků“, z nichž dva – sólové klarinety – jsou umístěny za posluchači. Vzniká tak dojem proplouvání mezi tóny.

Charles Ives (1874–1954) je učebnicovým příkladem amerického hudebního individualisty. Zamlada vzorný student a nadějný sportovec se hudbou nikdy neživil; založil pojišťovací společnost, jejímž ředitelem byl až do stáří. Hudebního vzdělání se mu dostalo v duchu evropského pozdního romantismu, pro Ivese ovšem byla důležitým impulsem hudba, jež ho obklopovala v každodenním životě. Měl zkušenosti jako kostelní varhaník a jeho otec byl kapelníkem, díky němuž znal Charles důvěrně repertoár vojenských pochodů a populárních melodií. Pro Ivesovu vlastní hudbu byly inspirací nejen samotné písně, ale také posluchačský zážitek z veřejných oslav, na nichž se z různých míst současně ozývaly směsi melodií vytvářejících chaotickou a zároveň povědomou směsku. Některá Ivesova díla tak jsou pokusem o hyperrealistickou rekonstrukci těchto zážitků, v nichž slyšíme citace dobových populárních kusů, jak se střetávají v různých tóninách a rytmech. Charles Ives tedy využíval techniku koláže podstatně dříve, než s ní přišli evropští skladatelé.

Krátká skladba **The Unanswered Question** vznikla již v roce 1908, ovšem premiéry se dočkala až v roce 1946. V tomto případě Ives nevyužívá citace známých melodií, ale i zde jde o spojování kontrastních materiálů. Kompozice je napsána pro tři nástrojové skupiny, z nichž každá nese specifický význam vysvětlený skladatelem v úvodu partitury. Smyčce představují „Věčné ticho druidů, kteří nevědí, neslyší a nevidí nic.“ Nad jejich pomalu plynoucími harmoniemi rozeznává sólová trubka „věčnou otázku existence“, na niž čtyři flétny předkládají „bojovné odpovědi“, s každým opakováním divočejší a disonantnější. Na konci ovšem otázka trubky zůstává stále stejně nezodpovězená a za ní zní pouze téměř nehybné smyčce ve své „nerušené samotě“.

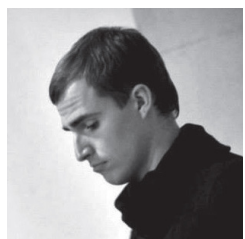

Václav Preisler (*2001) pochází z hudební rodiny. Je členem koncertního oddělení Kühnova dětského sboru. Kromě koncertů s tímto tělesem a účinkování v operních představeních Národního divadla v Praze se představil na festivalu Prague Proms v roli Skokánka (Liška Bystrouška) s Českým národním symfonickým orchestrem a spoluúčinkoval na koncertech Pražského filharmonického sboru.

Karel Dohnal (*1973) je laureátem řady významných mezinárodních soutěží (Pražské jaro, Řím, Bayreuth, Ostende, Sevilla, Londýn). Absolvoval Akademii múzických umění v Praze a stáže na vysokých školách v Londýně, Berlíně, Petrohradě a Hilversumu. Během své dosavadní kariéry koncertoval v mnoha zemích Evropy, Asie, Severní i Jižní Ameriky. Spolupracoval například s Tokyo String Quartet, sopranistkou Editou Gruberovou, s klavíristy Eugeny Samoilovem, Martinem Kasíkem a řadou našich i zahraničních orchestrů. Je členem Tria Amadeus a PhilHarmonia Octet. Natočil několik CD jak sólového tak komorního repertoáru. Pravidelně vyučuje na kurzech u nás i v zahraničí. V letech 2009–2010 hostoval jako první klarinetista v BBC Symphony orchestra v Londýně. Je oficiálním hráčem výrobce klarinetů, francouzské firmy Selmer a americké firmy Rico, na jejíž plátky RESERVE hraje.

Anton Ždanovič (*1991) pochází z běloruského Soligorsku. Hru na bicí nástroje studoval nejprve u svého otce, již v roce 2004 se stal laureátem mezinárodní soutěže Muzyka nadzei. Vystudoval Státní hudební gymnázium v Minsku, ve studiu pokračoval na Běloruské hudební akademii, od roku 2011 studuje na Akademii múzických umění v Praze pod vedením profesorů Václava Mazáčka a Daniela Mikoláška. Získal celou řadu ocenění v národních i mezinárodních soutěžích, například 2. cenu v Mezinárodní soutěži „Eugen Coca“ (2012, Kišiněv, Moldávie) nebo 3. cenu na Mezinárodní soutěži „Italy Percussion Competition“ (2013, Montesilvano, Itálie). Vystupuje na domácích i zahraničních pódiiích jako sólista i člen komorních souborů. Má samozřejmě řadu zkušeností i jako orchestrální hráč. V současnosti je členem orchestrálních akademií České filharmonie, Pražské komorní filharmonie a Filharmonie Brno a stipendistou Českého hudebního fondu.

Orchestr BERG je špičkové české těleso, které přináší svěží vítr na českou hudební scénu – uvádí divácky atraktivní a novátorské projekty, soustřeďuje se na uvádění současné hudby a hudby 20. století. Tu kombinuje například s divadlem, filmem, baletem, pantomimou, videoartem apod., vystupuje často mimo tradiční sály. Prostřednictvím objednávek nových děl u českých skladatelů především mladé generace pomáhá vytvářet nové hodnoty a investuje do budoucnosti hudby a umění. Má na svém kontě desítky světových premiér a ještě více českých premiér světových skladatelů. Ke koncertní činnosti orchestru patří vystoupení na mezinárodních festivalech a významných domácích pódiiích. Spolupracuje s baletem Národního divadla (*Ibbur*, *Zlatovláska*). Vedle mnoha záznamů pro Český rozhlas, na CD nebo k pořadu pro Českou televizi se Orchestr BERG prezentuje i na DVD s live nahrávkou baletu *Zlatovláska* (Supraphon). K nejvýznamnějším projektům z poslední doby patří hudebně divadelní inscenace *Schwarz auf Weiss* (Černé na bílém) německého skladatele a divadelníka Heinera Goebbelse, živý doprovod Dreyerova němého filmu *Utrpení Panny orleánské* hudbou litevského skladatele Broniuse Kutavičiuse nebo scénický koncert *timING* na Nové scéně Národního divadla, kde bylo mj. uvedeno v české premiéře legendární dílo Györgye Ligetiho *Poème symphonique* pro 100 metronomů.

Peter Vrábek je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. V roce 1995 založil Orchestr BERG a určil jeho hudební směřování – díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret hudby 20. století a hudby soudobé. Spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Je držitelem Ceny Gideona Kleina. V roce 2010 získal od České hudební rady / UNESCO ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

SRDEČNĚ ZVEME NA DALŠÍ KONCERT!

TADY, TEĎ, JINDE...

pondělí 14. dubna v 19.30, Velký sál Novoměstské radnice

... špičkoví sólisté rozezní stovky strun

BONUS: komentovaná prohlídka Novoměstské radnice (v 18.30)

Jan **Trojan** - (světová premiéra)

Kryštof **Mařatka** - Praharpfona

Bohuslav **Martinů** - Toccata e due canzoni

Jana Boušková - harfa, Ivo Kahánek - klavír

Orchestr BERG & dirigent Peter Vrábel

VSTUPENKY UŽ NYNÍ ONLINE! www.webticket.cz

... nečekejte a využijte pohodlný nákup bez fronty :-)

CO SE DĚJE V BERGU

New York, New York...

Letos v lednu reprezentovala Eva Kesslová české umění i Orchestr BERG na konferencích APAP a ISPA v New Yorku. Setkala se mimo jiné osobně se skladateli Tan Dunem, Michaellem Gordonem nebo Julií Wolfe a samozřejmě i s mnoha kolegy z kulturních organizací z celého světa.

**Orchestr BERG na festivalu Music Olomouc
úterý 22. dubna v 19.30, koncertní sál Reduta**

Velikonoční výlet do krásné Olomouce můžete zakončit koncertem Orchestru BERG. Na programu je výběr těch nejlepších skladeb, které jsme za dobu existence orchestru objednali a uvedli ve světové premiéře.

Jan Trojan – Večeře na konci světa, Slavomír Hořínský – Lacrimosa, Tomáš Hanzlík – Koncert pro violoncello a smyčce (světová premiéra), Jana Vöröšová – Havran a moře, Michal Nejtěk – Nocturne with Ray, Jan Dušek – Mechanický balet (s filmem)

OHLASY SOUTĚŽE NUBERG

V lednu a únoru se uskutečnil již **sedmý ročník** poslechové hlasovací soutěže NUBERG. O přízeň veřejnosti se ucházelo **pět novinek mladých skladatelů**, které jsme premiérovali v roce 2013. Hlasovala také odborná porota, v níž byli mimo jiné světově proslulí skladatelé **Michel van der Aa, Pierre Jodlowski a Michael Gordon!**

Velký úspěch měla instalace **originálního sluchomatu** – v lednu se s ním potkávali čtenáři Městské knihovny v hlavní hale, v únoru potěšil návštěvníky kavárny a kina Bio Oko. Soutěž NUBERG doprovodily dvě debaty se skladateli, novinky se díky projektu NUBERG do škol dostaly i k uším těch nejmladších posluchačů. Soutěži NUBERG se věnovala **řada rozhlasových pořadů** (Český rozhlas, Classic FM, Radio Proglas ...).

Celkem k nám doputovalo 757 platných hlasů z celé České republiky i ze zahraničí a **spousta nadšených ohlasů**. Za všechny vybíráme tyto dva:

Těžký výběr. Každá skladba mne něčím zaujala. Při dalším, opakovaném poslechu jsem měnila pořadí. [...] Těším se na další zdařilé „kousky“!

(Věra M., Nové Město nad Metují)

Skladby jsem poctivě poslouchal všechny celý měsíc v autě a umím je takřka nazpaměť. Všechny jsou vynikající, takže je velmi těžké soudit. Minulý rok jsem byl natolik na vážkách, že jsem ani nehlasoval ;-)

(Milan Š., Praha)

PODPOŘILI:

Ministerstvo kultury ČR, Magistrát hl. m. Prahy, Nadační fond Avast, Partnerství OSA, Nadace ČHF

Partneři poslechové instalace NUBERG: Městská knihovna v Praze a Bio Oko

Hlavní mediální partner NUBERG: Literární noviny

Mediální partneři: Český rozhlas Vltava, Radio 1, časopis HIS voice

Další partneři: Česká centra, Týdeník Rozhlas, Nakladatelství Radioservis, kino Světozor

Děkujeme mediální agentuře Brainz.cz za nový vizuální styl a grafiku našich materiálů.

DĚKUJEME VŠEM JEDNOTLIVCŮM, KTEŘÍ NĀM POMĀHAJÍ

DĀRCI: RNDr. Ondřej Jäger, RNDr. Jiří Kessler, Eva a Norman Ridenourovi

KLUBERG (klub dárců Orchestru BERG):

Petr Adler, manželé Bahbouhovi, Soňa Červená, manželé Činčerovi, Nevelina Dodovová, Václav Eis, RNDr. Václav Hušner, Lucie Chrápavá, Jiří Kubíček (ve dvou), Rudolf Leška (ve dvou), Jana Macharáčková, Jiří Malíř, Jáchym Novotný, manželé Ridenourovi, Jana Spurná, Jitka Steinmetz, Kateřina Svatoňová, Ing. Tomáš Svatoň, Petr Štěpánek (ve dvou), manželé Valchářovi a jeden anonymní člen

ANDĚLÉ (dobrovolníci):

Věra Babišová, Radvan Bahbouh, Eva a Tonda Blomannovi, Jan Brázda, AK Anna Císařová & Peter Babiš, Martina Čápková, Valerij Durdil, Dominik Dvořák, Josef Dvořák, Pavel Dvořák, Rut Fialová, Jiří Hajdyla, Ondřej Holas, Aleš Janíček, Tomáš Jindříšek, Martina Kaňková, Jiří Kessler, Jitka Kloučková, Adam Kneblík, Šimon Kočí, Ivana Kolářová, Johana Kratochvílová, Maja Madarová, Daniel Mikolášek, Alena Miltová, Pavel Moc, Ester Nemjůvová, Martin Pavala, Kateřina Plevová, Eva Ridenourová, Michael Romanovský, Michaela a Howard Sidenberg, Lucie Silkenová, Petr Somol, Lukáš Trnka, Pavel Trnka, Jan Trojan, Pavel Trojan Jr., Michaela Volfová, David Zábranský a Jan Zázvůrek...

fotografie: Karel Šuster (P. Vrábel), Eva Kesslerová (Orchestr BERG)

texty: Matěj Kratochvíl (Takemitsu, Ives), korektury: PhDr. Alena Miltová